

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

N:o 15.

Den 12 April 1925.

53:e årg.

Påsksång.

*Påskdagsmorgon härlig bräcker
Över jordens mörka land!
Och förkunnar, att vår Jesus
Slitit dödens starka band.*

*Evig seger har han vunnit
Över mörker, synd och död,
Gravens bommar har han krossat
Och gjort slut på all vår nöd.*

*Ingen makt oss nu fördömer —
Jesus är vårt liv och ljus.
Han ur dödens boning för oss
Hem till Faderns sälla hus.*

*Såsom Jesus lämnat graven,
Vi ock skola lämna den,
Om vi ha vår frid i Herren
Och vår skatt i himmelen.*

*Därför må vi alla sjunga
Pris och ära till Guds Lamm,
Som sitt liv för oss ha offrat,
Då han dog på korsets stam.*

J. G.

En blinds bragd.

Ett ohyggligt äventyr fingo en kväll sistlidne januari månad en blind fyrtioårig man, Erik Löf från Rävåla och hans tolvårige son genomgå ute på sjön Saxens Is, där de båda voro nära att drunkna i en

tills hjälp efter cirka en halvtimme anlande. Trots den långvariga vistelsen i vattnet och den långa färden till närmaste byggnad, togo icke de båda någon skada.

Jätteträden i Yosemite-dalen.

vak. Löf, som är fullständigt blind, var med sin son som vägvisare på väg hem över sjön Saxen. Sonen skjutsade därvid fadern på en sparkstötting. Då de kommit mitt på Saxen körde de plötsligt ned i en så kallad vindvak. En förtvivlad kamp för livet började nu, vilken i hög grad försvårades av att isen oupphörligt brast då de sökte komma upp. Sedan den blinde mannen lyckats få upp ena benet på iskanten, fick han tag i sonen och höll honom uppe

vars vågor mottogo det liksom med öppna armar och snart slöto sig däröver.

»Låtom oss nu», sade han, »tänka på bästa sättet att frälsa vårt eget liv. Jag känner, att några timmars vila är nödvändig för mig; vaka, medan jag sover, och om vi skulle komma nära någon klippta eller sandbank, så väck mig; när jag blivit litet vederkvickt, skall jag vaka, medan du sover.»

Officern lade sig ned på den kudde, Jakob tillagat åt honom av deras segel. Där-

Jätteträd.

Vi ha här hemma i Sverige och även i Finland väldiga träd. Så kan eken uppnå en storlek, som inger oss respekt, och tallen kan nå en höjd, som vi tycka är väldig.

Men alla dessa de nordiska skogarnas jättar bli små vid sidan av de väldiga träd, som finnas i Kalifornien.

De växa där bland annat i den ryktbara Yosemite-dalen, som torde vara ett av de mest underbara ställen, som finnas på hela jorden.

Mammutträdet, som det kallas (på latin *Sequoia gigantea*), har uppnått en höjd av ända till etthundra meter, medan diametern vid basen varit elva à tolv meter.

Bilden visar oss några av dessa jätteträd, som finnas i den s. k. Mariposa-dungen. En jämförelse mellan de tre personerna å bilden och träden ger oss en rätt god föreställning om dessa sistnämndas storlek.

Huru väldiga äro inte Guds verk i naturen!

Änkans bibel.

(Forts. fr. nr 14.)

Officern läste över liket, detta utsäde för ett evigt liv på den nya jorden, bönen över de döde och så nedsänkte de det sakta i havet,

på satte den senare sig framför honom för att skyla honom för solen.

Jakob var nu ensam med sina tankar, medan officern, vars ord och handlingar

uppfyllt honom med högaktning och vördnad, njöt en ljuvlig sömn. Stackars Bill, vars lik havsströmmen ständigt drev mot flotten, sov ännu tyngre; endast Jakob var

Kristi uppståndelse.

Men på första veckodagen kommo de, tidigt i själva dagbräckningen, till graven med de välluktande kryddor, som de hade tillrett.

Och de funno stenen vara bortvältrad från graven.

Då gingo de ditin, men funno icke Herren Jesu kropp.

När de nu icke visste vad de skulle tänka härom, se, då stodo två män framför dem i skinande kläder.

Och de blevo förskräckta och böjde sina

ansikten ned mot jorden. Då sade männen till dem: »Varför söken I den levande bland de döda?»

Han är icke här, han är uppstånden. Kommen ihåg vad han talade till eder, medan han ännu var i Galileen, huru han sade:

'Människosonen måste bliva överlämnad i syndiga människors händer och bliva korsfäst; men på tredje dagen skall han uppstå igen.'

Då kommo de ihåg hans ord.

vaken, men, Gud vare lov, han var nu vaken i en tvåfaldig betydelse. Själens sömn, den andliga dödssömnen, var nu förjagad från honom; han bad för första gången i sitt liv från hjärtats innersta djup; han bad om förlåtelse och nåd; och bland alla de faror och vedermödor, varav han i detta ögonblick var omgiven, kände han en frid och en ro, som han aldrig förut erfarit.

Om några timmar vaknade officern och yrkade på att Jakob skulle intaga hans plats; denne gjorde så och sov så länge, att vid midnatten hans vän måste väcka honom. »Jag skulle gärna låtit dig sova längre», sade han; »men det fordras alla våra för- enade krafter för att undgå den fara, som hotar oss. Se där! tack vare Gud, har strömmen fört oss så nära land, att vi kunna urskilja bergen och palmlunderna. Men innan vi kunna nå dem, måste vi undvika några klippor. Om vi äro slitiga, hoppas jag, att vi med Guds hjälp kunna komma i land om en halvtimme.»

Jakob led så mycket av hunger och törst, att han med möda kunde hålla sig uppe. »Följ mitt exempel», sade officern. »Jag ämnar doppa mina kläder i saltvattnet.» Båda gjorde så och kände sig betydligt uppfriskade, då de åter klädde på sig. Denna utväg har ofta räddat skeppsbrutna sjö- mäns liv.

Drivna framåt av strömmen, närmade de sig med varje ögonblick land. Det var en liten ö, men omgiven av klippor och sandbankar. Trots alla bemödanden kunde de icke hindra sin bräckliga farkost att stranda på en sandbank, från vilken de omöjligt kunde få den loss. Det var ungefär en kvarts timmes väg till stranden, solen höll på att gå ned, och några av plankorna hade redan blivit borttryckta av bränningarne.

»Rädda dig», sade officern, »för din egen själs väl och din stackars moders tröst. Jag kan aldrig nå land, ty jag är en klen simmare, dessutom är min stackars kropp alldeles utmattad.»

»Herre», svarade Jakob, »jag kan inte lämna er; om vi måste dö, skola vi dö tillsammans. Låtom oss lämna vår flotte, som i alla fall snart blir slagen i stycken och vada över till den andra sandbanken. Vattnet är så grunt, att vi knappt behöva simma. På andra sidan ser jag en annan och bortom den ännu en tredje; och den sista är helt nära stranden.»

Officern samtyckte. Vattnet gick dem ej högre än till bröstet, så att de lyckligt upp- nådde den tredje sandbanken, men nu sveko officerns krafter honom alldeles.

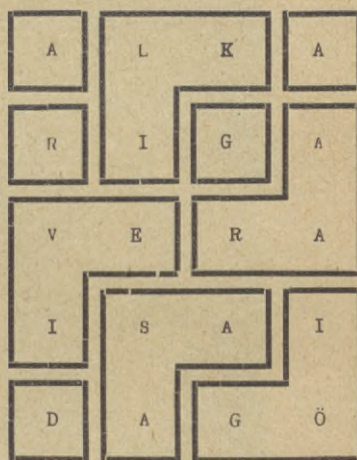
»Jag måste upprepa min anhållan, Jakob», sade han. »Lämna mig här och rädda dig själv. Kanske du på ön kan träffa på några människor, som kunna komma till min hjälp.»

»Nej, herre», sade Jakob; »jag kan ej lämna er på denna sandbank; natten håller på att inbryta och om några timmar skulle den återvändande floden bortföra er.

(Forts.)

Lösning

till omflyttningsuppgiften i nr 14.

Söndagsskolan.

Texten för söndagen den 19 april.

Guds bröd från himmelen.

Joh. 6: 27—35.

Tänkespråk: Sannerligen, sannerligen säger jag eder: Den som tror, han har evigt liv. Jag är livets bröd. Joh. 6: 47, 48.

Hemläsning enligt Svenska Bibelläs-
ningsförbundets textlista:

Måndag: 1 Kon. 17: 8—16.
Tisdag: 2 Kon. 4: 38—44.
Onsdag: Ordspr. 30: 5—9.
Torsdag: Jes. 55: 1—7.
Fredag: Joh. 6: 49—59.
Lördag: Joh. 6: 60—71.
Söndag: Joh. 6: 27—35.